
Obsah

Úvodem	7
1. Zásady aplikace práva EU v členských státech:	
základní rámec	11
1.1. Přímý účinek	11
1.2. Aplikační přednost	13
1.3. Nepřímý účinek	16
1.4. Povinnost loajální spolupráce	17
1.5. Požadavek uniformní aplikace unijního práva	20
2. Národní procesní předpisy a právo EU	23
2.1. Základní rámec	23
2.2. Zásada rovnocennosti a efektivity	27
2.2.1. Případy Rewe a Comet: základní premisy	27
2.2.2. Případy Rewe a Comet: paralela k pravidlům vnitřního trhu	30
2.2.3. Hodnocení případů Rewe a Comet	33
2.2.4. Navazující judikatura: případy Nord a San Giorgio	34
2.3. Další vývoj v oblasti národních procesních předpisů	36
2.3.1. Základní rámec	36
2.3.2. Z hlediska jednotlivých odvětví práva	36
2.3.3. Z hlediska vybraných právních institutů: odpovědnost státu za škodu	39
2.3.4. Přehled dalších oblastí ovlivněných judikaturou Soudního dvora	45
3. Předběžné opatření národních soudů v kontextu aplikace unijního práva	48
3.1. Základní rámec	48
3.2. Případ Factortame I: předběžné opatření vůči národnímu právu	49
3.3. Předběžné opatření vůči národním implementujícím předpisům a unijnímu právu	58

3.3.1.	Předběžné opatření vůči implementačnímu aktu: základní premisy	58
3.3.2.	Případ Zuckerfabrik: zpochybnění platnosti unijního práva a předběžné opatření vůči implementujícím předpisům	61
3.3.3.	Případ Atlanta: předběžné opatření přímo vůči unijnímu právu	66
3.3.4.	Případ T. Port: vnější limit pro vydání předběžného opatření	70
3.3.5.	Případ ABNA: k pravomoci správních orgánů vydat předběžné opatření	71
3.3.6.	Navazující judikatura na případy Zuckerfabrik/Atlanta	73
3.4.	Podmínky pro pozastavení aplikace národního práva: současný vývoj	74
3.4.1.	Základní rámec	74
3.4.2.	Případ Unibet	76
3.5.	Případ Kofisa: sporný výklad národních implementačních předpisů	85
3.6.	Shrnutí ve vztahu k vydávání předběžných opatření	88
4.	Národní časové limity a unijní právo	91
4.1.	Základní rámec	91
4.2.	Časové limity a pravidlo rozumu: národní legislativní volba	92
4.2.1.	Pravidla pro aplikaci národních procesních lhůt	92
4.2.2.	Národní legislativní volba v navazující judikatuře	95
4.2.3.	Aplikace komparativní metody v judikatuře Soudního dvora	99
4.2.4.	Shrnutí k národní legislativní volbě	102
4.3.	Časové limity jako prostředek obcházení rozhodnutí Soudního dvora	103
4.3.1.	Vymezení problematiky	103
4.3.2.	Základní pravidla: případy Barra a Deville	104

4.3.3.	Výklad případů Barra a Deville v navazující judikatuře	106
4.3.4.	Shrnutí základních principů judikatury	111
4.4.	Vývoj právní úpravy v případě neimplementovaných směrnic	111
4.4.1.	Vymezení problematiky	111
4.4.2.	Případ Emmott	112
4.4.3.	Vývoj po případě Emmott	123
4.4.4.	Vliv rozhodnutí Soudního dvora na plynutí lhůt	131
4.4.5.	Shrnutí k aplikaci procesních lhůt ve vztahu ke směrnicím	132
4.5.	Zavádějící jednání a aplikace procesních předpisů ve vztahu ke směrnicím	133
4.5.1.	Případ Levez: zavádějící jednání v horizontálních vztazích	133
4.5.2.	Případ Santex: zavádějící jednání ve vertikálních vztazích	137
4.5.3.	Shrnutí k záměrnému jednání na aplikaci národních lhůt	140
4.6.	Zásada rovnocennosti a časové limity	141
4.6.1.	Případ Palmisani: lhůty pro žalobu na náhradu škody ve veřejném a soukromém právu	142
4.6.2.	Případ Edis: obdobné nároky a legislativní volba	143
4.6.3.	Případ Preston: obecná kritéria pro aplikaci zásady rovnocennosti	145
4.6.4.	Současná aplikace „Preston testu“	147
4.6.5.	Shrnutí k aplikaci zásady rovnocennosti	151
5.	Aplikace práva EU ex officio	153
5.1.	Základní rámec	153
5.2.	Výchozí judikatura	156
5.2.1.	Případ Peterbroeck	156
5.2.2.	Případ van Schijndel	166

5.3.	Aplikace práva EU ex offa při přezkumu rozhodčích nálezů	175
5.3.1.	Úvodní poznámky	175
5.3.2.	Případ Eco Swiss: přezkum rozhodnutí v rozhodčím řízení	175
5.4.	Právo na ochranu spotřebitele a ex offa aplikace	191
5.4.1.	Úvodní poznámky	191
5.4.2.	Případ Océano Grupo: ex offa aplikace a eurokonformní výklad	193
5.4.3.	Případ Cofidis SA: ex offa aplikace a přímé použití zásady efektivity	196
5.4.4.	Ochrana spotřebitele v kontextu rozhodčího řízení	199
5.4.5.	Význam vůle spotřebitele pro aplikaci spotřebitelského práva	206
5.4.6.	Směrnice o spotřebitelském úvěru	209
5.4.7.	Směrnice o smlouvách uzavřených mimo obchodní prostory	212
5.5.	K ex offa aplikaci v rámci správní soudnictví	216
5.6.	Shrnutí k povinnosti aplikovat právo EU ex offa	221
6.	Závěry a některé širší souvislosti	225
6.1.	K existenci národní procesní autonomie	225
6.2.	K aplikaci zásady rovnocennosti a efektivity	230
6.3.	K harmonizaci unijních procesních pravidel	233
6.4.	Závěrečná poznámka	237
7.	Prameny	241
7.1.	Použitá literatura	241
7.2.	Judikatura	247
7.3.	Právní předpisy	253
8.	Resumé	257